

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 812

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 decembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
230. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane	2-5
1.150. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane	5
★	
1.134. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale	5-6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.329 din 19 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și art. 481 din Codul civil și ale art. 304 și art. 305 din Codul de procedură civilă	6-8
Decizia nr. 1.396 din 28 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 și ale art. 244 ¹ din Codul de procedură civilă	8-9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.185. — Hotărâre privind aprobarea sumei necesare Ministerului Sănătății pentru contractarea și implementarea componentelor necontractate din proiectul PHARE 2006/018-147.03.11 — Sprijin pentru autoritățile de sănătate din România pentru implementarea directivelor UE privind băncile de sânge — unitățile de transfuzie — din spitale și utilizarea terapeutică a țesuturilor și celulelor umane	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
941. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării amendamentelor la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MEPC.186(59) și MEPC.187(59) ale Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 iulie 2009	11-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 punctul 2, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) obligarea la practicarea prostituției, cerșetoriei, la reprezentări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice sau alte forme de exploatare sexuală;

d) prelevarea de organe, țesuturi sau celule de origine umană, cu încălcarea dispozițiilor legale;”

2. La articolul 2, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 3, cu următorul cuprins:

„3. prin *victimă a traficului de persoane* se înțelege persoana fizică, subiect pasiv al faptelor prevăzute la art. 12, 13, 15, 17 și 18, indiferent dacă participă sau nu în procesul penal în calitate de parte vătămată.”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General al Poliției Române, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerul Sănătății, Ministerul Justiției, autoritățile administrației publice locale, precum și alte organisme guvernamentale cu atribuții în domeniul traficului de persoane iau măsurile necesare pentru aplicarea, în domeniile lor de activitate, a Strategiei naționale împotriva traficului de persoane și a Planului național de acțiune pentru implementarea acesteia.”

4. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Administrației și Internelor adoptă măsurile necesare, în baza legislației care reglementează regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României al cetățenilor străini în legătură cu care există indicii temeinice că ar fi implicați în traficul de persoane, în sensul prezentei legi.”

5. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Inspectoratul General al Poliției Române realizează și difuzează materiale documentare privind riscurile la care pot fi expuse persoanele, potențiale victime ale traficului de persoane.”

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului realizează, individual ori în parteneriat cu celelalte ministere implicate și/sau cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative în vederea prevenirii traficului de persoane, după cum urmează:

a) activități educative în zona educației formale și nonformale destinate elevilor din învățământul preuniversitar și studenților din învățământul universitar;

b) activități de informare și consiliere a părinților și elevilor asupra consecințelor traficului de persoane;

c) seminare de informare a cadrelor didactice în domeniul drepturilor copiilor și al traficului de persoane.”

7. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Inspectoratul General al Poliției Române, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, realizează și actualizează baza de date privind fenomenul traficului de persoane, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât făptuitorii, cât și victimele traficului de persoane, precum și persoanele juridice implicate în săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane.

(2) Constituirea și actualizarea bazei de date privind fenomenul traficului de persoane se realizează prin grija fiecărei instituții din cadrul Ministerului Administrației și Internelor prevăzute la alin. (1), pe domeniul specific de activitate.

(3) Publicarea semestrială a informațiilor statistice și publicarea anuală a raportului privind fenomenul traficului de persoane se fac de către Inspectoratul General al Poliției Române.”

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Inspectoratul General al Poliției Române, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor ce favorizează traficul de persoane.”

9. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Pentru prevenirea traficului de persoane, Inspectoratul General al Poliției Române, în cooperare cu instituțiile interesate, precum și cu organizații neguvernamentale, organizații internaționale și reprezentanți ai societății civile angajați în prevenirea traficului de persoane, în protecția și asistarea victimelor acestuia, organizează campanii de informare privind fenomenul traficului de persoane și riscurile la care sunt supuse victimele acestuia.”

10. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea ori primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatarei acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi.”

11. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (2) sau de către un membru de familie, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (1), și închisoare de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (2).”

12. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — Fapta de a utiliza serviciile prevăzute la art. 2 pct. 2, prestate de o persoană despre care beneficiarul știe că este victimă a traficului de persoane ori a traficului de minori, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”

13. La articolul 17, alineatul (2) se abrogă.

14. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. — Dacă una dintre faptele prevăzute la art. 12, 13, 15, 17 și 18 a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică și pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice sau a suspendării activității ori a uneia dintre activitățile persoanei juridice, după caz.”

15. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârșit, ca urmare a exploatarei sale, infracțiunea de prostituție, de cerșetorie, trecere frauduloasă a frontierei unui stat ori donare de organe sau țesuturi ori celule de origine umană, în condițiile prevăzute la art. 157 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, nu se pedepsește pentru aceste infracțiuni.”

16. La articolul 24, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) La desfășurarea judecării în condițiile alin. (1) pot asista părțile, reprezentanții acestora, apărătorii, reprezentanți ai Inspectoratului General al Poliției Române specializați în prevenirea traficului de persoane, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de instanță.

(3) În cauzele privind infracțiunile prevăzute în prezenta lege, ascultarea minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani se face în prezența a cel puțin unuia dintre părinți sau a altui reprezentant legal, fiind totodată obligatorie și citarea unui psiholog, respectiv a unui reprezentant al direcției generale de asistență socială și protecția copilului.”

17. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Persoanelor vătămate prin infracțiunile prevăzute în prezenta lege, precum și altor victime ale acestor infracțiuni li se acordă în mod special protecție și asistență fizică, psihologică, medicală, juridică și socială.

(2) Victimele traficului de persoane, în condițiile în care furnizează organelor de urmărire penală sau instanței de judecată date și informații cu caracter determinant pentru identificarea și tragerea la răspundere penală a autorilor, pot fi incluse în Programul de protecție a martorilor, potrivit legii.

(3) Viața privată și identitatea victimelor traficului de persoane sunt ocrotite potrivit prezentei legi.

(4) Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul la recuperarea lor fizică, psihologică și socială.

(5) Minorilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, li se acordă protecție și asistență specială, în raport cu vârsta lor.

(6) Femeilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, precum și celor care sunt supuse unui risc ridicat de a deveni victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență socială specifice.”

18. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) La cererea organelor judiciare, Ministerul Administrației și Internelor asigură protecția fizică pentru victimele traficului de persoane, precum și pentru membrii grupurilor, fundațiilor, asociațiilor sau organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități de asistență a acestora, în condițiile stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Inspectoratul General al Poliției Române, în cooperare cu instituțiile interesate, precum și cu organizații neguvernamentale, organizații internaționale și reprezentanți ai societății civile angajați în protecția și asistarea victimelor traficului de persoane, asigură acestora suportul psihologic și asistența necesare integrării sociale.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române monitorizează asistența acordată victimei traficului de persoane și susține participarea acesteia la activitatea de urmărire penală și judecată, desfășurând activități destinate facilitării actului de justiție.”

19. După articolul 27 se introduc două noi articole, articolele 27¹ și 27², cu următorul cuprins:

„Art. 27¹. — Asistența medicală pentru victimele traficului de persoane se asigură în conformitate cu actele normative care reglementează materia asigurărilor sociale de sănătate.

Art. 27². — (1) În vederea îmbunătățirii accesului victimelor traficului de persoane la serviciile de asistență și protecție, instituțiile și organizațiile neguvernamentale cu atribuții în domeniu cooperează în vederea aplicării Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

(2) Mecanismul prevăzut la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului administrației și internelor, al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, al ministrului sănătății, al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, al ministrului afacerilor externe, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al ministrului justiției și are ca obiect stabilirea modalităților de identificare a victimelor traficului de persoane și a procedurii de încredințare a acestora către furnizorii de servicii de protecție și asistență.

(3) Monitorizarea funcționării Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane este asigurată de către Inspectoratul General al Poliției Române.”

20. La articolul 28 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În vederea repatrierii cetățenilor români victime ale traficului de persoane, Ministerul Afacerilor Externe asigură transportul acestora.”

21. La articolul 30, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate publică, prin mijloace electronice proprii, informații referitoare la legislația națională și a statului străin în domeniu, datele de contact ale Inspectoratului General al Poliției Române, precum și ale unităților teritoriale subordonate acestuia.”

22. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Victimele traficului de persoane pot fi cazate, la cerere, temporar, în centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, denumite în continuare *centre*, sau în locuințe protejate pentru victimele traficului de persoane, înființate prin prezenta lege, denumite în continuare *locuințe protejate*.

(2) Centrele funcționează în subordinea consiliilor județene Arad, Botoșani, Galați, Giurgiu, Iași, Ilfov, Mehedinți, Satu Mare și Timiș.

(3) *Locuința protejată* reprezintă așezământul social, fără personalitate juridică, dezvoltat pentru a asigura victimelor traficului de persoane găzduire de tip familial în sistem protejat și asistență, în vederea reintegrării sociale a acestora.

(4) Locuințele protejate sunt organizate și funcționează în subordinea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului.

(5) Durata cazării în centre, respectiv în locuințele protejate este stabilită prin hotărâre a consiliului județean, pentru cel mult 90 de zile.

(6) Durata cazării în centre sau în locuințele protejate poate fi prelungită, prin hotărâre a consiliului județean, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult 6 luni sau, după caz, până la finalizarea procesului penal.

(7) Centrele și locuințele protejate sunt amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții civilizate de cazare și igienă personală, hrană, asistență psihologică și medicală.

(8) În cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului se înființează servicii de asistență pentru victimele adulte ale traficului de persoane.

(9) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital pentru centrele prevăzute la alin. (2), precum și pentru locuințele protejate prevăzute la alin. (4) se realizează de la bugetele locale ale județelor pe a căror rază administrativ-teritorială funcționează.

(10) Costurile referitoare la cazarea, asistența și protecția victimelor traficului de persoane, precum și la transportul acestora între unitățile administrativ-teritoriale unde au fost identificate și cele în care se află centrul sau locuința protejată unde urmează să fie cazate/asistate se suportă de la bugetul local al județului pe a cărui rază administrativ-teritorială funcționează centrul sau locuința protejată.

(11) În funcție de evoluția fenomenului traficului de persoane în România, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, altele decât cele prevăzute la alin. (2), pot înființa centre în condițiile alin. (7), (9) și (10)."

23. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Regulamentele de organizare și funcționare ale centrelor și locuințelor protejate, precum și structura organizatorică a acestora se aprobă de consiliul județean sau, după caz, de Consiliul General al Municipiului București, cu consultarea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.”

24. La articolul 34, alineatul (3) se abrogă.

25. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă organizează gratuit, în condițiile legii, programe speciale de scurtă durată pentru formarea profesională a victimelor cazate.

(2) De asemenea, agențiile prevăzute la alin. (1) asigură gratuit, cu prioritate, victimelor traficului de persoane servicii de consiliere și mediere a muncii, în vederea identificării unui loc de muncă.

(3) Persoanele cu risc ridicat de a fi traficate și victimele traficului de persoane, care au dreptul de a munci în România, beneficiază gratuit, cu prioritate, de serviciile oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, potrivit normelor legale privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.”

26. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Străinii victime ale traficului de persoane pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare, fără a mai fi necesară luarea în custodie publică a acestora. În acest scop, administrația centrelor amenajează spații speciale, separate de cele destinate cazării străinilor luați în custodie publică.

(2) Străinii victime ale traficului de persoane, solicitanți ai unei forme de protecție în România, pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cazarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă de directorul general al Oficiului Român pentru Imigrări, la solicitarea scrisă a autorităților competente.

(4) Străinii victime ale traficului de persoane sunt informați în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate și pot beneficia

de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, precum și de medicamente și hrană în aceleași condiții ca și victimele cetățeni români.”

27. După articolul 38 se introduce un nou articol, articolul 38¹, cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. — Prevederile referitoare la victimele traficului de persoane cetățeni români se aplică și victimelor traficului de persoane cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European.”

28. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — În cazul în care străinii, victime ale traficului de persoane, nu posedă niciun document de identitate sau acesta a fost pierdut, furat ori distrus, Ministerul Administrației și Internelor poate solicita ambasadelor acreditate în România eliberarea unui nou pașaport sau titlu de călătorie, după caz, pentru aceștia, cu excepția cazului solicitanților de azil ori al beneficiarilor de protecție în România.”

29. La articolul 39¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39¹. — (1) Străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, pentru a se reface, a ieși de sub influența făptuitorilor și a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente, timp în care li se acordă de către Oficiul Român pentru Imigrări, la solicitarea procurorului sau a instanței, tolerarea rămânerii pe teritoriul României. În perioada de recuperare și reflecție, străinii beneficiază de drepturile prevăzute la art. 38.”

30. La articolul 39¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Perioada de reflecție încetează în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) se constată că victimele traficului de persoane restabilesc, din proprie inițiativă, contactul cu infractorii;
- b) există un pericol pentru ordinea publică și securitatea națională;
- c) statutul de victimă a fost invocat în mod nejustificat.”

31. După articolul 39¹ se introduce un nou articol, articolul 39², cu următorul cuprins:

„Art. 39². — (1) Cetățenii români cu privire la care există motive temeinice să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, fie pentru a li se permite să se recupereze, fie pentru a evita influența traficanților, fie pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente.

(2) În perioada de recuperare și reflecție, cetățenii români beneficiază de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, de medicamente și hrană, precum și de cazare, la cerere, în centrele sau locuințele protejate și sunt informați cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

(3) Perioada de reflecție încetează în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) se constată că victimele traficului de persoane restabilesc, din proprie inițiativă, contactul cu infractorii;
- b) există un pericol pentru ordinea publică și securitatea națională;
- c) statutul de victimă a fost invocat în mod nejustificat.”

32. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — Minorilor cetățeni străini care însoțesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înșiși victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la regimul străinilor în România.”

33. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege sunt informate cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.”

34. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Persoanelor prevăzute la art. 43 li se asigură asistență juridică obligatorie pentru a putea să își exercite drepturile în cadrul procedurilor penale prevăzute de lege, în toate fazele procesului penal, și să își susțină cererile și pretențiile civile față de persoanele care au săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în care ele sunt implicate.

(2) Prevederile cap. IV din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni se aplică în mod corespunzător și victimelor traficului de persoane.”

Art. II. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să suplimenteze bugetele locale ale județelor cu sumele necesare aplicării prezentei legi, la solicitarea ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale.

Art. III. — Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 30 noiembrie 2010.

Nr. 230.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului
de persoane**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 29 noiembrie 2010.

Nr. 1.150.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării
Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 3 și ale art. 11 pct. IX.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniul apărării și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1* la prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniul apărării și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2* la prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniul apărării și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3* la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 26 noiembrie 2010.
Nr. 1.134.

*Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.329
din 19 octombrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și art. 481
din Codul civil și ale art. 304 și art. 305 din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și art. 481 din Codul civil și ale art. 304 și art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cornelia Todean în Dosarul nr. 42.820/3/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 9.664 din 26 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 42.820/3/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și art. 481 din Codul civil și ale art. 304 și art. 305 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cornelia Todean într-o cauză având ca obiect o revendicare imobiliară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 480 și art. 481 din Codul civil sunt de natură a limita caracterul exclusiv și absolut al exercitării dreptului de proprietate, atenuându-l prin formularea unei sintagme generale „în limitele determinate de lege”. În temeiul acestor texte de lege, instanța procedează la compararea a două titluri de proprietate, aparținând părților în proces, iar în speță, autorului excepției, care are atât titlul de proprietate, cât și posesia bunului, prin compararea titlului său cu cel al reclamantului, i se aduce atingere dreptului de proprietate, garantat de Constituție.

De asemenea, apreciază că prin aceste prevederi de lege sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2) și art. 21, întrucât autorul excepției, în calitate de parte interesată în soluționarea în mod corect a litigiului, nu poate administra decât proba cu înscrisuri, iar aceasta în condiții deosebit de restrictive. Totodată, prin reglementarea art. 305 din Codul de procedură civilă, neexistând posibilitatea de a administra probe în recurs, care să conducă la soluționarea justă a litigiului, se aduce atingere principiului egalității părților în fața legii și liberului acces la justiție. În final, apreciază că, prin existența unor motive de recurs limitativ prevăzute de art. 304 din Codul de procedură civilă, este exclusă posibilitatea de a se supune instanței de recurs motive de natură a conduce la casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri juste.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest context, apreciază că prevederile art. 480 și art. 481 din Codul civil și cele ale art. 304 și art. 305 din Codul de procedură civilă nu contravin normelor constituționale și convenționale invocate în susținerea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 480 și art. 481 din Codul civil, precum și ale art. 304 și art. 305 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 480 din Codul civil: *„Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.”;*

— Art. 481 din Codul civil: *„Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică și primind o dreaptă și prealabilă despăgubire.”;*

— Art. 304 din Codul de procedură civilă: *„Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate:*

1. când instanța nu a fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale;
2. când hotărârea s-a dat de alți judecători decât cei care au luat parte la dezbaterile în fond a pricinii;
3. când hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței altei instanțe;
4. când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești;
5. când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat formele de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității de art. 105 alin. 2;
6. dacă instanța a acordat mai mult decât s-a cerut, ori ceea ce nu s-a cerut;
7. când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină sau când cuprinde motive contradictorii ori străine de natura pricinii;

8. când instanța, interpretând greșit actul juridic dedus judecării, a schimbat natura ori înțelesul lămurit și vădit neîndoielnic al acestuia;

9. când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii.”;

— Art. 305 din Codul de procedură civilă: *„În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.”*

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 44 alin. (2) potrivit cărora proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege. De asemenea, apreciază că prevederile legale criticate aduc atingere și dispozițiilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate în prezenta cauză, având motivări similare.

În acest sens, prin Decizia nr. 565 din 29 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 22 iunie 2010, Decizia nr. 1.646 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 21 ianuarie 2010, sau Decizia nr. 1.409 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 23 martie 2009, Curtea a statuat că prevederile art. 480 și art. 481 din Codul civil sunt constituționale.

Astfel, Curtea a reținut că „prevederile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor 3 atribute ale acestui drept real (*usus, fructus și abusus*),

cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea însă a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii. Așa fiind, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Pentru aceleași considerente, se constată că textul de lege criticat este în acord cu dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la respectarea bunurilor.

Totodată, Curtea a mai reținut că principiul accesului liber la justiție, consacrat prin art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală, implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reglementări prin care pârâții să își poată susține și valorifica dreptul de acces la justiție.”

De altfel, cu privire la acțiunile întemeiate pe dispozițiile dreptului comun, având ca obiect revendicarea imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, formulate după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001 și soluționate neunitar de instanțele judecătorești, prin Decizia nr. 33 din 9 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 23 februarie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că atunci când intervine concursul dintre legea specială și legea generală, aceasta se rezolvă în favoarea legii speciale, conform principiului *specialia generalibus derogant*, chiar dacă acesta nu este prevăzut expres în legea specială.

Totodată, în cazul în care sunt sesizate neconcordanțe între legea specială, respectiv Legea nr. 10/2001, și Convenția europeană a drepturilor omului, aceasta din urmă are prioritate. Această prioritate poate fi dată în cadrul unei acțiuni în revendicare, întemeiată pe dreptul comun, în măsura în care astfel nu s-ar aduce atingere unui alt drept de proprietate ori securității raporturilor juridice.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 481 din Codul civil, Curtea a reținut în Decizia nr. 399 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 7 aprilie 2009, că acestea reglementează „regimul juridic al exproprierii, consacrat, de altfel, constituțional în alin. (3) al art. 44 din Legea fundamentală”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 și art. 305 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 1.116 din 10 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 5 octombrie 2009, și Decizia nr. 476 din 10 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 21 mai 2010, Curtea a constatat că „textul de lege criticat cuprinde norme de procedură, ce au fost adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Soluția legislativă adoptată de legiuitor nu relevă niciun fine de neconstituționalitate, reglementarea criticată constituind tocmai temeiul de drept al controlului judiciar exercitat pe calea recursului.”

Totodată, Curtea a reținut că „înstituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară dreptului la apărare, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a părților. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

De altfel, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă, recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și art. 481 din Codul civil și ale art. 304 și art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cornelia Todean în Dosarul nr. 42.820/3/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.396

din 28 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 și ale art. 244¹ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 și ale art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Leonte și de Elena Leonte în Dosarul nr. 22.079/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 22.079/245/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 244 alin. 1 și ale art. 244¹ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Leonte și de Elena Leonte într-un dosar având ca obiect anularea unui act.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii consideră că dispozițiile art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă deschid calea unei aplicări discriminatorii față de cetățenii ce se adresează instanțelor de judecată, cu atât mai mult cu cât

există riscul pronunțării unor hotărâri contradictorii. Textul de lege trebuie să asigure garantarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale justițiabilului și să nu îngreudească aplicarea acestora, lăsând-o la aprecierea subiectivă și discreționară a magistratului. De asemenea, autorii excepției susțin că art. 244¹ din Codul de procedură civilă prilejuiește o discriminare certă între justițiabilii cărora li s-au admis cererile de suspendare și cei cărora li s-au respins asemenea cereri. Textul de lege încalcă dreptul de acces efectiv la justiție și egalitatea cetățenilor în fața legii, motivat de împrejurarea că, dacă se admite cererea de suspendare, partea adversă are deschisă calea unui recurs separat împotriva acestei încheieri, pe când, în condițiile în care această cerere se respinge, trebuie să se aștepte judecarea fondului pentru a se declara recurs care, oricum, la acel moment ar fi lipsit de eficiență și de efecte juridice.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, în opinia instanței, reglementarea de către legiuitor a unui drept — subiectiv sau procesual — nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 244 alin. 1 și ale art. 244¹ din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 244 alin. 1: „*Instanța poate suspenda judecata:*

1. *când dezlegarea pricinii atârnă, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări;*

2. *când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.*”;

— Art. 244¹: „*Asupra suspendării judecării procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.*

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 244 alin. 1 și ale art. 244¹ din Codul de procedură civilă, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, referitor la dispozițiile art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 26 februarie 2004, Curtea a statuat că, având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecării, instanța este chemată să cenzureze toate acele cazuri care ar putea constitui pretext pentru tergiversarea judecării. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului, atunci când dezlegarea pricinii depinde de existența unui drept care

face obiectul unui alt proces aflat în curs, este menită să îi permită acestuia să își exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ.

În ceea ce privește dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, Curtea a statuat că textul legal criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie; regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — este impus de deosebirea de situații care reclamă soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Reglementarea procedurală dedusă controlului nu contravine nici art. 21 din Constituție, întrucât, chiar dacă încheierea de respingere a cererii de suspendare nu poate fi atacată cu recurs separat, ea poate fi atacată odată cu fondul, potrivit prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie reglementarea de drept comun în materie. Tot astfel îi este asigurat și dreptul la apărare.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că împotriva încheierii susceptibile de a fi atacată separat poate fi exercitată aceeași cale de atac precum împotriva hotărârii pronunțate pe fondul cauzei. Împrejurarea că încheierea prin care se dispune suspendarea judecării procesului este pronunțată în faza procesuală a recursului justifică pe deplin opțiunea legiuitorului, în sensul exceptării ei de la posibilitatea exercitării căii de atac prevăzute de lege pentru celelalte situații. Astfel, întrucât stadiul procesual este recursul, hotărârea care soluționează cauza are caracter irevocabil. Prin urmare, încheierea prin care se dispune suspendarea judecării își însușește acest caracter, tocmai pentru că, pregătind pronunțarea hotărârii finale, ea urmează soarta acesteia din urmă. O atare soluție împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 și ale art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Leonte și de Elena Leonte în Dosarul nr. 22.079/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea sumei necesare Ministerului Sănătății pentru contractarea și implementarea componentelor necontractate din proiectul PHARE 2006/018-147.03.11 — Sprijin pentru autoritățile de sănătate din România pentru implementarea directivelor UE privind băncile de sânge — unitățile de transfuzie — din spitale și utilizarea terapeutică a țesuturilor și celulelor umane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, aprobată prin Legea nr. 31/2010,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suma de 31.962 mii lei necesară pentru contractarea și implementarea de către Ministerul Sănătății, în calitate de autoritate publică centrală cu rol de autoritate de implementare, a componentelor necontractate din proiectul PHARE 2006/018-147.03.11 — Sprijin pentru autoritățile de sănătate din România pentru implementarea directivelor UE privind băncile de sânge — unitățile de transfuzie — din spitale și utilizarea terapeutică a țesuturilor și celulelor umane, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) include taxa pe valoarea adăugată, precum și alte costuri, potrivit art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, aprobată prin Legea nr. 31/2010.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 alin. (1) se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății pe anii 2010 și 2011, de la cap. 66.01 „Sănătate”, titlul 55 „Alte transferuri”, alin. 08 „Programe PHARE și alte programe cu finanțare nerambursabilă”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Cseke Attila
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 24 noiembrie 2010.
Nr. 1.185.

ANEXĂ

COMPONENTE NECONTRACTATE

din proiectul PHARE 2006/018-147.03.11 — Sprijin pentru autoritățile de sănătate din România pentru implementarea directivelor UE privind băncile de sânge — unitățile de transfuzie — din spitale și utilizarea terapeutică a țesuturilor și celulelor umane

Nr. crt.	Scopul alocării fondurilor	Fondurile alocate — mii lei —	Anul 2010 — mii lei —	Anul 2011 — mii lei —
1.	Achiziție echipamente pentru componenta „Bănci de sânge”	9.199	0	9.199
2.	Achiziție echipamente pentru componenta „Țesuturi și celule umane”	13.072	12	13.060
3.	Achiziție asistență tehnică pentru componenta „Bănci de sânge”	4.483	0	4.483
4.	Achiziție asistență tehnică pentru componenta „Țesuturi și celule umane”	5.208	0	5.208
TOTAL:		31.962	12	31.950

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MEPC.186(59) și MEPC.187(59) ale Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 iulie 2009

În temeiul prevederilor art. 2 pct. 18 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică amendamentele la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (Adăugarea unui nou capitol 8 la anexa I la MARPOL și amendamentele corespunzătoare la Formularul B din Suplimentul la Certificatul IOPP), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.186(59) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 iulie 2009, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se publică amendamentele la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (Amendamente la regulile 1, 12, 13, 17 și 38 din anexa I la MARPOL la Suplimentul la

Certificatul IOPP și la părțile I și II din Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.187(59) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 iulie 2009, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Anca Daniela Boagiu

București, 22 noiembrie 2010.

Nr. 941.

ANEXA Nr. 1

REZOLUȚIA MEPC.186(59), adoptată la 17 iulie 2009

AMENDAMENTE

la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave

(Adăugarea unui nou capitol 8 la anexa I la MARPOL și amendamentele corespunzătoare la Formularul B din Suplimentul la Certificatul IOPP)

Comitetul pentru protecția mediului marin, amintind art. 38(a) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului pentru protecția mediului marin (*Comitetul*), conferite acestuia prin convențiile internaționale pentru prevenirea și controlul poluării marine, notând art. 16 din Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (denumită în continuare *Convenția din 1973*) și art. VI din Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (denumit în continuare *Protocolul din 1978*), care specifică împreună procedura de amendare a Protocolului din 1978 și conferă organismului competent al Organizației funcția de examinare și adoptare a amendamentelor la Convenția din 1973, modificată prin Protocolul din 1978 (*Convenția MARPOL 73/78*),

luând în considerare amendamentele propuse la anexa I la Convenția MARPOL 73/78,

1. adoptă, în conformitate cu art. 16(2)(d) din Convenția din 1973, amendamentele la anexa I la Convenția MARPOL 73/78 cu privire la adăugarea unui nou capitol 8 și la amendamentele corespunzătoare la Formularul B din Suplimentul la Certificatul IOPP, al căror text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2. stabilește, în conformitate cu art. 16(2)(f)(iii) din Convenția din 1973, că amendamentele se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2010, în afara cazului în care înainte de această dată cel puțin o treime dintre părți sau părțile ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi notificat Organizației obiectiile lor la aceste amendamente;

3. invită părțile să noteze că, în conformitate cu art. 16(2)(g)(ii) din Convenția din 1973, amendamentele menționate mai sus vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2011, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2;

4. solicită secretarului general, în conformitate cu art. 16(2)(e) din Convenția din 1973, să transmită tuturor părților la Convenția MARPOL 73/78 copii certificate ale prezentei rezoluții și textul amendamentelor conținut în anexă; și

5. solicită în plus secretarului general să transmită membrilor Organizației care nu sunt părți la Convenția MARPOL 73/78 copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale.

**Adăugarea unui nou capitol 8 la anexa I la MARPOL și amendamentele corespunzătoare
la Formularul B din Suplimentul la Certificatul IOPP**

1. Se adaugă un nou capitol 8:

„CAPITOLUL 8

**Prevenirea poluării în timpul transferului de hidrocarburi
între petrolierele aflate pe mare**

REGULA 40

Domeniul de aplicare

1. Regulile din prezentul capitol se aplică petrolierelor cu un tonaj brut de 150 și mai mult, angajate în transferul de hidrocarburi între petrolierele aflate pe mare (*operațiuni STS*), precum și operațiunilor STS ale acestora efectuate la 1 aprilie 2012 sau după această dată. Totuși, operațiunile STS efectuate înainte de această dată, dar după aprobarea de către Administrația a planului operațiunilor STS cerut conform regulii 41.1, trebuie să fie, în măsura în care este posibil, în concordanță cu planul operațiunilor STS.

2. Regulile din prezentul capitol nu se aplică operațiunilor de transfer al hidrocarburilor aferente platformelor fixe sau plutitoare, inclusiv platformelor de foraj; instalațiilor plutitoare de producție, de stocare și descărcare (*FPSO*) utilizate pentru producția și stocarea în larg a hidrocarburilor produse, precum și instalațiilor de stocare plutitoare (*FSU*) utilizate pentru stocarea în larg a hidrocarburilor produse¹.

3. Regulile din prezentul capitol nu se aplică operațiunilor de buncheraj.

4. Regulile din prezentul capitol nu se aplică operațiunilor STS necesare în scopul asigurării siguranței unei nave, al ocrotirii vieții omenești pe mare sau pentru combaterea anumitor accidente de poluare pentru a reduce la minimum distrugerea datorată poluării.

5. Regulile din prezentul capitol nu se aplică operațiunilor STS în cazul în care una dintre navele implicate este fie o navă de război, o navă auxiliară, fie o altă navă aflată în posesia unui stat sau operată de către un stat și utilizată, în acel moment, numai în scop guvernamental necomercial. Totuși, fiecare stat trebuie să se asigure, prin adoptarea măsurilor corespunzătoare care nu împiedică operațiunile sau posibilitățile de operare a acestor nave, că, în măsura în care este rezonabil și practic, operațiunile STS sunt efectuate într-o manieră corespunzătoare acestui capitol.

REGULA 41

**Reglementări generale cu privire la siguranță
și protecția mediului înconjurător**

1. Orice petrolier implicat în operațiuni STS trebuie să aibă la bord un plan care să descrie modul de efectuare a operațiunilor STS (*planul operațiunilor STS*) nu mai târziu de data primei inspecții anuale, intermediare sau de reînnoire efectuate la navă la 1 ianuarie 2011 sau după această dată. Fiecare plan al operațiunilor STS la petrolier trebuie să fie aprobat de către Administrație. Planul operațiunilor STS trebuie să fie scris în limba de lucru a navei.

2. Planul operațiunilor STS trebuie să fie elaborat ținându-se seama de informațiile din cele mai bune instrucțiuni practice pentru operațiunile STS identificate de către Organizație². Planul operațiunilor STS poate fi inclus într-un sistem de management

al siguranței existent, prevăzut în cap. IX din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, așa cum a fost amendată, dacă această prevedere se aplică respectivului petrolier.

3. Orice petrolier care face obiectul acestui capitol și este supus operațiunilor STS trebuie să respecte planul operațiunilor STS.

4. Persoana care asigură supravegherea generală a operațiunilor STS trebuie să fie calificată pentru a-și îndeplini toate sarcinile corespunzătoare, ținând seama de calificările prevăzute în cele mai bune instrucțiuni practice pentru operațiunile STS identificate de către Organizație³.

5. Înregistrările⁴ operațiunilor STS trebuie să fie păstrate la bord 3 ani și să fie imediat puse la dispoziție în cadrul inspecției efectuate de o parte la prezenta convenție.

REGULA 42

Notificare

1. Fiecare petrolier care face obiectul acestui capitol și care planifică operațiuni STS în cadrul mării teritoriale sau al zonei economice exclusive a unei părți la prezenta convenție trebuie să notifice acelei părți, cu cel puțin 48 de ore înainte, operațiunile STS planificate. Dacă, în caz excepțional, toate informațiile specificate în paragraful 2 nu sunt disponibile cu cel puțin 48 de ore înainte, petrolierul care descarcă hidrocarburi trebuie să notifice părții la prezenta convenție, cu cel puțin 48 de ore înainte, că se va efectua o operațiune STS, iar informațiile specificate la paragraful 2 trebuie să fie furnizate părții în cel mai scurt timp.

2. Notificarea specificată în paragraful 1 din prezenta regulă⁵ trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

.1 numele, pavilionul, indicativul de apel, numărul IMO și ora de sosire estimată a petrolierelor implicate în operațiunile STS;

.2 data, ora și poziția geografică la care trebuie să înceapă operațiunile STS planificate;

.3 dacă operațiunile STS vor fi efectuate la ancoră sau în marș;

.4 tipul și cantitatea de hidrocarburi;

.5 durata planificată a operațiunilor STS;

.6 identificarea furnizorului de servicii sau a persoanei care asigură supravegherea generală a operațiunilor STS, precum și datele sale de contact; și

.7 confirmarea că petrolierul are la bord un plan al operațiunilor STS care respectă cerințele regulii 41.

3. Dacă ora de sosire estimată a unui petrolier în poziția sau zona pentru operațiunile STS se schimbă cu mai mult de 6 ore, comandantul, proprietarul sau agentul aceluia petrolier trebuie să comunice o nouă oră de sosire estimată părții la prezenta convenție, specificată în paragraful 1 din prezenta regulă.”

2. În Fișa de construcție și echipament pentru petroliere, Formularul B, se adaugă o nouă secțiune 8A, după cum urmează:

„8A Operațiuni de transfer navă-navă pe mare al hidrocarburilor
(regula 41)

8A.1 Petrolierul este prevăzut cu planul operațiunilor STS în conformitate cu regula 41.”

¹ Se referă la anexa 1 revizuită la MARPOL, cap. 7 [Rezoluția MEPC.117(52)] și la art. 56 din UNCLOS, care se aplică acestor operațiuni.

² Manualul IMO cu privire la poluarea cu hidrocarburi, secțiunea I „Prevenire”, așa cum a fost amendat, și Ghidul ICS și OCIMF pentru transferul „Navă-Navă”, Petroleum, ediția a 4-a, 2005.

³ Manualul IMO cu privire la poluarea cu hidrocarburi, secțiunea I „Prevenire”, așa cum a fost amendat, și Ghidul ICS și OCIMF pentru transferul „Navă-Navă”, Petroleum, ediția a 5-a, 2005.

⁴ Anexa I revizuită la MARPOL, cap. 3 și 4 [Rezoluția MEPC.117(52)]; cerințele pentru înregistrarea buncherajului și a operațiunilor de transfer al hidrocarburilor efectuată în Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor, precum și orice alte înregistrări prevăzute în planul operațiunilor STS.

⁵ Punctul național de contact operațional, conform indicației din documentul MSC-MEPC.6/Circ. 4 din 31 decembrie 2007 sau din amendamentele sale ulterioare.

**REZOLUȚIA MEPC.187(59),
adoptată la 17 iulie 2009**

**AMENDAMENTE
la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973
pentru prevenirea poluării de către nave**

(Amendamente la regulile 1, 12, 13, 17 și 38 din anexa I la MARPOL,
la Suplimentul la Certificatul IOPP și la părțile I și II din Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor)

Comitetul pentru protecția mediului marin,

amintind art. 38(a) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului pentru protecția mediului marin (*Comitetul*), conferite acestuia prin convențiile internaționale pentru prevenirea și controlul poluării marine, notând art. 16 din Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (denumită în continuare *Convenția din 1973*) și art. VI din Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (denumit în continuare *Protocolul din 1978*), care specifică împreună procedura de amendare a Protocolului din 1978 și conferă organismului competent al Organizației funcția de examinare și adoptare a amendamentelor la Convenția din 1973, modificată prin Protocolul din 1978 (*Convenția MARPOL 73/78*),

luând în considerare amendamentele propuse la anexa I la Convenția MARPOL 73/78,

1. adoptă, în conformitate cu art. 16(2)(d) din Convenția din 1973, amendamentele la anexa I la Convenția MARPOL 73/78 cu privire la regulile 1, 12, 13, 17 și 38 la Suplimentul la Certificatul IOPP și la părțile I și II din Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor, al căror text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2. stabilește, în conformitate cu art. 16(2)(f)(iii) din Convenția din 1973, că amendamentele se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2010, în afara cazului în care înainte de această dată cel puțin o treime dintre părți sau părțile ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi notificat Organizației obiecțiile lor la aceste amendamente;

3. invită părțile să noteze că, în conformitate cu art. 16(2)(g)(ii) din Convenția din 1973, amendamentele menționate mai sus vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2011, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2;

4. solicită secretarului general, în conformitate cu art. 16(2)(e) din Convenția din 1973, să transmită tuturor părților la Convenția MARPOL 73/78 copii certificate ale prezentei rezoluții și textul amendamentelor conținut în anexă; și

5. solicită în plus secretarului general să transmită membrilor Organizației care nu sunt părți la Convenția MARPOL 73/78 copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale.

ANEXĂ
la Rezoluția MEPC.187(59)

**AMENDAMENTE
la anexa I la MARPOL**

(Amendamente la regulile 1, 12, 13, 17 și 38 din anexa I la MARPOL,
la Suplimentul la Certificatul IOPP și la părțile I și II din Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor)

ANEXA Nr. 1

**AMENDAMENTE
la regulile 1, 12, 13, 17 și 38 din anexa I la MARPOL**

REGULA 1

Definiții

1. După alineatul .30 existent se adaugă următoarele noi alineate: .31, .32, .33 și .34:

„.31 *Reziduuri de hidrocarburi (șlamuri)* sunt deșeuri de hidrocarburi produse în timpul funcționării normale a navei, cum ar fi acelea provenind din purificarea combustibilului sau uleiului de lubrifiere utilizat pentru motoarele principale sau auxiliare, deșeurile de uleiuri obținute prin separare cu ajutorul echipamentului de filtrare a uleiurilor, deșeurile de uleiuri colectate în tăvile de picurare și deșeurile de uleiuri hidraulice și de lubrifiere.

.32 *Tanc pentru reziduuri de hidrocarburi (șlamuri)* este un tanc în care se stochează reziduuri de hidrocarburi (șlamuri) și

din care reziduurile de hidrocarburi (șlamurile) pot fi evacuate direct printr-un racord standard cuplat la tubulaturile de evacuare sau prin orice alt mijloc de evacuare aprobat.

.33 *Apa de santină cu hidrocarburi* este apa care poate fi contaminată cu hidrocarburi care provin, de exemplu, din scurgeri sau lucrări de întreținere efectuate în compartimentul mașinilor. Orice lichid care intră în instalația de santină, care include puțurile de santină, tubulatura de santină, plafonul dublului fund sau tancurile de stocare a apei de santină, este considerat apă de santină cu hidrocarburi.

.34 *Tanc pentru stocarea apei de santină cu hidrocarburi* este un tanc care colectează apa de santină cu hidrocarburi înaintea descărcării, transferului sau evacuării acesteia.”

REGULA 12

**Tancuri pentru reziduuri de hidrocarburi
(șlamuri de hidrocarburi)**

2. Paragraful 1 se amendează după cum urmează:

„1. Orice navă cu tonajul brut mai mare ori egal cu 400 trebuie să fie echipată cu unul sau mai multe tancuri cu o capacitate corespunzătoare, ținându-se seama de tipul de mașini și de durata voiajului, pentru a prelua reziduurile de hidrocarburi (șlamurile) care nu pot fi evacuate altfel decât în conformitate cu cerințele prezentei anexe.”

3. După paragraful 1 existent se introduce următorul nou paragraf 2:

„2. Reziduurile de hidrocarburi (șlamurile) pot fi evacuate direct din tancul sau tancurile pentru reziduuri de hidrocarburi (șlamuri) prin racordul standard cuplat la tubulaturile de evacuare în conformitate cu regula 13 sau prin orice alt mijloc de evacuare aprobat. Tancul sau tancurile pentru reziduuri de hidrocarburi (șlamuri):

.1 trebuie să fie prevăzut/e cu o pompă pentru evacuare care să poată aspira conținutul tancului sau tancurilor pentru reziduuri de hidrocarburi (șlamuri); și

.2 nu trebuie să fie prevăzut/e cu racorduri de evacuare cuplate la instalația de santină, la tancul sau tancurile pentru stocarea apei de santină cu hidrocarburi, deasupra plafonului dublului fund ori la separatoarele apelor cu hidrocarburi, dar, cu toate acestea pot să fie echipate cu dispozitive de golire prevăzute cu valvule cu închidere automată cu acționare manuală și cu dispozitive care permit supravegherea vizuală ulterioară a apei stocate, care sunt racordate la un tanc pentru stocarea apelor de santină cu hidrocarburi sau la un puț de santină, ori să fie prevăzute cu un alt dispozitiv, cu condiția ca acesta din urmă să nu fie racordat direct la sistemul de tubulatură al santinei.”

4. Paragrafele 2 și 3 existente se renumerează ca fiind paragrafele 3 și, respectiv, 4.

Regulile 12, 13, 17 și 38

5. Cuvântul „șlamuri” din regulile 12.2, 13, 17.2.3, 38.2 și 38.7 se înlocuiește cu cuvintele „reziduuri de hidrocarburi (șlamuri)”.

6. Cuvintele „și alte reziduuri de hidrocarburi” din regula 17.2.3 se elimină.

ANEXA Nr. 2

A M E N D A M E N T E**la Suplimentul la Certificatul IOPP Formularul A (nave, altele decât petroliere) și Formularul B (petroliere)**

1. Secțiunea 3 existentă a Suplimentului la Certificatul IOPP, Formularul A și Formularul B, se înlocuiește după cum urmează:

„3. **Mijloace pentru păstrarea și evacuarea reziduurilor de hidrocarburi (șlamurilor) (regula 12) și tanc sau tancuri pentru stocarea apei de santină cu hidrocarburi***

3.1 Nava este prevăzută cu tancuri pentru reziduuri de hidrocarburi (șlamuri) pentru păstrarea la bord a reziduurilor de hidrocarburi (șlamurilor), după cum urmează:

Identificarea tancului	Amplasarea tancului		Volum (m ³)
	Coastele (de la) — (la)	Poziție laterală	
Volum total:			m ³

3.2 Mijloacele pentru evacuarea reziduurilor de hidrocarburi (șlamurilor) stocate în tancurile pentru reziduuri de hidrocarburi (șlamuri):

3.2.1 Incinerator pentru reziduuri de hidrocarburi (șlamuri), capacitatea maximă kW sau kcal/h (Se elimină, după caz.)
.....

3.2.2 Căldare auxiliară adecvată arderii reziduurilor de hidrocarburi (șlamuri)

3.2.3 Alte mijloace acceptabile (Precizați care sunt acestea.)

3.3 Nava este prevăzută cu tanc sau tancuri de colectare pentru păstrarea la bord a apelor de santină cu hidrocarburi, după cum urmează:

Identificarea tancului	Amplasarea tancului		Volum (m ³)
	Coastele (de la) — (la)	Poziție laterală	
Volum total:			m ³

* Tancul sau tancurile pentru colectarea apei de santină cu hidrocarburi nu sunt cerute de Convenție; dacă un astfel de tanc sau astfel de tancuri este/sunt prevăzut/prevăzute, acesta/acestea trebuie să fie inclus/incluse în tabelul 3.3.

2. Expresia „(cerințe privind dublul fund)” de la sfârșitul paragrafului 5.8.2 din Formularul B se elimină.

3. Paragrafele 5.8.5 și 5.8.7 se înlocuiesc după cum urmează:

„5.8.5 Nava nu trebuie să îndeplinească cerințele regulii 20 (Se bifează caseta sau casetele care se potrivește/potrivesc.):

- .1 Nava are un deadweight mai mic de 5.000 tone
- .2 Nava îndeplinește cerințele regulii 20.1.2
- .3 Nava îndeplinește cerințele regulii 20.1.3

5.8.7. Nava nu trebuie să îndeplinească cerințele regulii 21 (Se bifează caseta sau casetele care se potrivește/potrivesc.):

- .1 Nava are un deadweight mai mic de 600 tone
- .2 Nava îndeplinește cerințele regulii 19 (tone deadweight ≥ 5.000)
- .3 Nava îndeplinește cerințele regulii 21.1.2
- .4 Nava îndeplinește cerințele regulii 21.4.2 (600 \leq tone deadweight < 5.000)
- .5 Nava nu transportă «hidrocarburi grele» așa cum s-a definit în regula 21.2 din anexa I la MARPOL

4. Se elimină paragraful 6.1.5.4 din Suplimentul la Certificatul internațional de prevenire a poluării cu hidrocarburi, Formularul B.

ANEXA Nr. 3

AMENDAMENTE

la părțile I și II din Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor

1. Secțiunile (A) până la (H) din partea I din Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor se înlocuiesc după cum urmează:

„(A) **Balastarea sau curățarea tancurilor de combustibil lichid**

1. Identificarea tancului sau tancurilor balastat/balastate
2. Dacă a fost curățat de când a conținut ultima dată hidrocarburi și, dacă nu, felul hidrocarburilor transportate anterior

3. Operațiunile de curățare:

.1 poziția navei și ora începerii și ora terminării curățării;
.2 identificarea tancului sau tancurilor care a/au fost curățat/curățate printr-o metodă sau alta (clătire completă, dămfuire, curățare cu produse chimice; tipul și cantitatea, în m³, de produse chimice utilizate);
.3 identificarea tancului sau tancurilor în care au fost transferate apele de curățare și cantitatea, în m³.

4. Balastarea:

.1 poziția navei și ora începerii și ora terminării balastării;
.2 cantitatea de balast, în m³, dacă tancurile nu sunt curățate.

(B) **Evacuarea balastului murdar sau a apelor de curățare din tancurile de combustibil lichid la care se referă secțiunea (A)**

5. Identificarea tancului sau tancurilor
6. Poziția navei la începerea evacuării
7. Poziția navei la terminarea evacuării
8. Viteza sau vitezele navei în timpul evacuării
9. Metoda de evacuare:

.1 prin echipamente care asigură concentrația de 15 ppm hidrocarburi în efluent;
.2 la instalații de primire
10. Cantitatea evacuată, în m³.

(C) **Colectarea, transferul și eliminarea reziduurilor de hidrocarburi (șlamurilor)**

11. Colectarea reziduurilor de hidrocarburi (șlamurilor)
Cantitățile de reziduuri de hidrocarburi (șlamuri) păstrate la bord. Cantitatea ar trebui să fie înregistrată săptămânal¹

(aceasta înseamnă că înregistrarea cantității de hidrocarburi trebuie să se facă o dată pe săptămână chiar dacă voiajul durează mai mult de o săptămână):

- .1 identificarea tancului sau tancurilor;
- .2 capacitatea tancului sau tancurilor m³;
- .3 cantitatea totală păstrată m³;
- .4 cantitatea de reziduuri colectată prin operațiune manuală m³

[La inițiativa operatorului, colectarea manuală constă în transferul reziduurilor de hidrocarburi (șlamuri) în tancul sau tancurile pentru reziduurile de hidrocarburi (șlamuri).]

12. Metode de transfer sau eliminare al/a reziduurilor de hidrocarburi (șlamurilor)

Precizarea cantității de reziduuri de hidrocarburi transferate sau eliminate, indicarea tancului sau tancurilor golite și cantitatea păstrată, în m³:

- .1 evacuare la instalații de primire (identificarea portului)²;
- .2 transferare în unul sau mai multe tancuri (Se indică tancurile și conținutul lor total.);
- .3 incinerare (Se indică durata totală a operațiunii.);
- .4 altă metodă (Se precizează care este aceasta.).

(D) **Declanșarea neautomată a evacuării peste bord, a transferului sau a eliminării prin alte mijloace al/a apei de santină care s-a acumulat în compartimentul de mașini**

13. Cantitatea evacuată peste bord, transferată sau eliminată (în m³)³

14. Ora evacuării peste bord, transferului sau eliminării (ora începerii și ora terminării operațiunii)

15. Metoda evacuării peste bord, transferului sau eliminării:
.1 prin echipamente care asigură concentrația de 15 ppm hidrocarburi în efluent (Se indică poziția la începutul și sfârșitul operațiunii.);

- .2 la instalațiile de primire (identificarea portului)²;
- .3 transfer într-un tanc de decantare, tanc de stocare sau în alt tanc ori alte tancuri (Se indică tancul sau tancurile și se precizează cantitatea totală păstrată în tanc sau tancuri, în m³).

¹ Doar tancurile menționate în secțiunea 3.1 a formularelor A și B ale Suplimentului la Certificatul IOPP utilizate pentru reziduuri de hidrocarburi (șlamuri).

² Comandantul navei trebuie să obțină de la personalul de exploatare a instalației de primire, care include barje și camioane-cisternă, o chitanță sau un certificat care să indice cantitatea transferată de ape de spălare a tancurilor, de balast murdar, de reziduuri sau amestecuri de apă cu hidrocarburi, precum și ora și data transferului. Această chitanță sau acest certificat, dacă este anexat la Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor, partea I, poate să ajute comandantului navei să dovedească faptul că nava sa nu a fost implicată într-un presupus caz de poluare. Chitanța sau certificatul trebuie să fie păstrată/păstrat împreună cu Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor, partea I.

³ În cazul evacuării sau eliminării apelor de santină din tancul sau tancurile de stocare, se precizează identitatea și capacitatea tancului sau tancurilor de stocare, precum și cantitatea de apă păstrată în tancurile de stocare.

(E) Declanșarea automată a descărcării peste bord, a transferului sau a eliminării prin alte mijloace al/a apei de santină care s-a acumulat în compartimentul de mașini

16. Ora și poziția navei atunci când instalația a fost pusă automat în funcțiune pentru evacuarea peste bord prin echipamente care asigură concentrația de 15 ppm hidrocarburi în efluent

17. Ora la care instalația a fost pusă automat în funcțiune pentru transferul apei de santină în tancul de stocare (Se identifică tancul.)

18. Ora la care instalația a fost pusă în funcțiune manual.

(F) Starea tehnică a echipamentului de filtrare a hidrocarburilor

19. Ora la care s-a defectat instalația⁴

20. Ora la care instalația a fost repusă în funcțiune

21. Cauzele defectării

(G) Evacuări accidentale sau excepționale de hidrocarburi

22. Ora la care s-a produs evacuarea

23. Locul în care se găsea nava sau poziția navei în momentul producerii evacuării

24. Cantitatea aproximativă și tipul hidrocarburilor

25. Circumstanțele evacuării sau scurgerii, motivele acesteia și observații generale

(H) Buncherarea cu combustibil lichid sau uleiuri de ungere în vrac

26. Buncherare:

.1 locul buncherării

.2 ora buncherării

.3 tipul și cantitatea de combustibil lichid și identificarea tancului sau tancurilor (Se precizează cantitatea adăugată, în tone, și cantitatea totală conținută în tanc sau tancuri.)

.4 tipul și cantitatea uleiului de ungere și identificarea tancului sau tancurilor (Se precizează cantitatea adăugată, în tone, și cantitatea totală conținută în tanc sau tancuri.)

2. Secțiunea (J) din partea II din Jurnalul de înregistrare a hidrocarburilor se înlocuiește după cum urmează:

„(J) Colectarea, transferul și eliminarea reziduurilor și amestecurilor de hidrocarburi care nu au fost tratate prin alte mijloace

55. Identificarea tancurilor

56. Cantitatea transferată sau eliminată din fiecare tanc (Se precizează cantitatea păstrată, în m³.)

57. Metoda de transfer sau eliminare:

.1 eliminare la instalații de primire (Se identifică portul și se precizează cantitatea implicată.);

.2 amestecare cu încărcătura (Se precizează cantitatea.);

.3 transferare către sau din alt tanc sau alte tancuri, inclusiv transferul din tancurile de reziduuri de hidrocarburi (șlamuri) și apă de santină cu hidrocarburi provenind din compartimentul de mașini (Se identifică tancul sau tancurile; se precizează cantitatea transferată și cantitatea totală conținută în tanc ori tancuri, în m³.); și

.4 altă metodă (Se precizează care este aceasta.); se precizează cantitatea eliminată, în m³.”

⁴ Starea tehnică a echipamentului de filtrare a hidrocarburilor include și starea dispozitivelor de alarmă și oprire automată, după caz.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

